

The ant and the dove

In a hot day, an ant went to the river to get a drink of water. But he fell in and could not get out.

A dove saw that the ant was in danger. So she said:

"I'll help him, If I pick up this leaf and drop it in the water, the ant can get on it. it will be like a little boat."

So she dropped a leaf in the water and the ant climbed onto it.

"Thank you, Mrs. Dove, I will help you one day." said the ant.

Soon after, a man came with a bow and arrow.

He saw the dove on the tree and was going to shoot at her.

Just then the ant came along and bit the man on the leg.

This made the man jump and his arrow went up into the sky.

The arrow missed the dove, so she flew away out of danger.

"Thank you little ant, finally you helped me" said the dove.

ميڙي و كوٽر

روژه کا گهرم، ميڙي چوو سهر
رويباري دا فرهکا ناقي قهخوت.
لي كهته د رويباري دا و نه شيا
د مرکه قيت.

كوٽره كي ديت كو ميڙي يا د
مه ترسيي دا

«دقيا نه ز هاريكاري وى بكه م»
«نه گهر نه ز قى به لگى پاقيمه د
ناقي دا، ميڙي دى چيته سهر و دى وهك
گه ميه كا بچووك بو لى هيت».

هو سا كوٽري به لگ هافيه
د ناقي دا و ميڙي ب سهر كهفت و
گوٽي: «سو پاس كوٽري. نه ز ځي دى
روژه كي هاريكاري ته كه م».

پشتي دمه كي ميڙهك هات و
تير و كشان قييون وى كوٽر ل سهر
داري ديت و خو كار كر تيره كي تي
ومر بكهت، هينگي ميڙي هات و له قهك
ل پى وى دا و ميڙي خو هلاقيت.

ني نا تيرا وى چوو بهر نه سمانا و
كوٽر نه هنگاقت.

هو سا كوٽر فري و خورزگار كر.
«سو پاس نه ي ميڙي بچويك»
كوٽري گوٽ.

«ل دويماهي ته هاريكاري من
كر».



پروژهيا
هزار كتيب بو زار و كان

ژ قابلین نيسوی
وهر گیران: شان نه حمده

